

[Gunnar Fog-Petersen.]

Jagt med de deraf følgende Indtægter for Øernes Beboere, synes jeg, at man med Erfaringerne fra Jagt paa Fugle in mente burde være meget betænkelig ved at ophæve denne Fredningsbestemmelse. For den Dag kommer nok, da det ogsaa begynder at svinde i Lomviens Flok. Men naar en jaget Dyreart aftager i Tal, saa siger de, der udøver Jagten, altid, at det er ikke Jagten, der gør det, det er andre Forhold. Jeg føler mig ikke beroliget ved, at Lagtinget, som det ærede Medlem for 7de Kreds (Effersøe) sagde, har taget denne Beslutning, for Lagtinget repræsenterer direkte den Befolkning, som har Interesse i Jagten. Erfaringerne herfra — og de er ganske sikkert ikke anderledes andre Steder — viser, at den, der udøver Jagt og har Interesse deraf, aldrig vil indrømme, at han gaar for haardt frem i sin Jagt. Fredningsbestemmelser skal altid komme fra dem, der ikke er interesserede i den økonomiske Side af Sagen. Det har vi set med Hensyn til Fredning af Rødspætter i vore Færvarnde, det har vi set ved Fredning af Fugle. Den, der lever og har Indtægt af vedkommende Jagt, overdriver altid, gaar for vidt, og i dette Tilfælde vil Jægerne sikkert ogsaa en Gang komme til at ødelægge Lomvi-bestanden. Saa vidt jeg ved, er Lomvier ikke en Fugl, der strejfer meget omkring. Der findes ganske vist Lomvier baade i Norge, paa Island og paa Shetlandsøerne saavel som paa den sydlige Halvkugle, i hvert Fald findes der en beslægtet Fugl. Men den Bestand, som findes paa Færøerne, holdes ganske sikkert ved lige af de færøske Lomvier selv. Det er deres Yngel, som skal holde Bestanden ved lige. Jeg frygter for, at det ved Ophævelsen af denne Fredningsbestemmelse navnlig vil gaa ud over Yngelen, som ogsaa — efter hvad vi saa paa den Film, der blev forevist for os her nede — fanges, saa snart man kommer over 31. August. Herefter vil den naturligvis blive taget før, ganske saaledes som Vildællingerne blev skudt her i Landet, selv om de var ganske smaa, den Gang Jagten begyndte i Juli Maaned; nu falder dens Begyndelse jo først 1. August.

Jeg tror, at de Bemærkninger, det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen) gjorde om § 20, 1ste Stykke, er rigtige. Det er en meget vidtgaaende Beføjelse, der foreslaas her, og i Virkeligheden er der ingen Anledning til at lovfæste de forudgaaende Paragraffer, naar denne Bestemmelse føjes til bagefter, da man i Kraft af den faktisk bliver i Stand til ved kongelig Anordning at op-

hæve alle de i dette Kapitel fastsatte Fredningsregler. Jeg vilde ogsaa være lydhør overfor en Forhandling om en Ændring af dette Punkt. Dog tror jeg, at man bør holde Muligheden aaben for efter Indstilling fra Lagtinget at foretage visse Ændringer, men Beføjelsen bør neppe være saa vidtgaaende, som her er foreslaaet.

Idet jeg vender tilbage til Lomvien, skal jeg bemærke, at den Begrundelse, der gives i Bemærkningerne til Lovforslaget vedrørende denne Fugl, er meget vag. Der staar her:

„Man har ment, at denne Jagt er af stor Betydning for Befolkningen og ikke udsætter Bestanden af Lomvier for saa stor Fare for Formindskelse, at der er tilstrækkelig Grund til at opretholde det nævnte Forbud.“

Det vil altsaa sige, at man faktisk er ængstelig for at ophæve det; men man gør det alligevel, for at der kan jages noget mere. Jeg forudsiger, at det vil faa skæbnesvangre Følger, hvis man ikke i Tide skrider ind derimod. Jeg kan henvise til Storkjoven, som for ikke mere end et Par Menneskealdrer siden fandtes i Titusind- om ikke i Hundredtusindvis deroppe, og hvis Antal nu er indskrænket til ganske faa Individuer.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling; jeg hører nu, at det kommer i et Udvalg, og der vil vi saa kunne se nærmere paa de enkelte Bestemmelser.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det er med Tilfredshed, jeg erfarer, at man fra alle Sider tilsiger Medvirkning til dette Lovforslags Gennemførelse; men jeg skal ikke nægte, at Udsigten til, at Lovforslaget skal behandles i et Udvalg, i nogen Maade gør det usandsynligt, at det vil kunne gennemføres i indeværende Samling. Dog naturligvis — vi har Fortilfælde, der viser, at selv en Udvalgsbehandling kan foregaa hurtigt, og skulde Landstinget ønske Sagen behandlet i et Udvalg, tillader jeg mig derfor at udtale Haabet om, at det maa blive en kortvarig Udvalgsbehandling, idet jeg skønner, at Befolkningen paa Færøerne sætter Pris paa, at Lovforslaget bliver gennemført nu og ikke udskudt til næste Samling, hvilket er Grunden til, at jeg har fremsat det paa dette sene Tidspunkt.

Til det ærede Medlem for 7de Kreds (Effersøe), som jo er særlig fortrolig med de Forhold, vi her drøfter, skal jeg sige, at hvis der er indløbet Fejl, rene Trykfejl og, som jeg skønner, Fejl, der i hvert Tilfælde